

копа до два гроба. Наимна се язи сиракъ, Та раскопа до два гроба. *В. 22.* Отъ страха както ся гледа клетый Петко не ся наимаше нито да ся обърне назадъ да погледне. *Р. А. 147.* Дъщеря му са наела да оправдае баща си. *Л. Д. 1875.* Всякой Българинъ, кой-то би ся наелъ да дойде, нѣма много да похарчи. *Л. Д. 1873 р. 284.* И ние са наемаме да онишемъ и да запознаемъ по-отблизо читатели-тъ си съ тази чудесна (електрическа) сила. *Л. Д. 1876 р. 76.* 2) възмусъ, берусъ: Той са нае юнашки на това мъчно прѣдиритие. *ib. 119.* Азъ бѣхъ заборавила вече, че бѣхъ са наѣла да ви разказвамъ — — 3. *114.* 3) наймусъ, наймаюсъ: Азъ не ся бѣхъ наелъ да пролѣжъ царска кръвь. *Р. 118.* 4) — пѣтъ, отпращюсъ въ путь: Разгнѣвало са момченце На майка си на баща си, Удари гани на рамо, Наело тенки пѣтіови. *Бл. Зюмбюль. 59.*

Наймамъ са на себе полагаясь на себя: Често дѣца-та ставатъ боязливы, та ся не вѣрватъ и не наиматъ на себе, кога-то имъ трѣбува прѣзъ цѣлый животъ да ся вѣрватъ и да ся наиматъ на себе. *Л. Д. 1872 р. 150.* **Какво ти е наело съ чего ты взять?:** „Че нема ли за тѣхъ прѣчка?“ — „Какво ти прѣчка та е наѣло, азъ и дилафия и рѣженътъ испокривихъ да ги хвърлямъ подирѣ му и махалкитѣ испотрошихъ — пакъ той се той“. *Зк. 32.*

Наемъ с. м. 1) наемъ, квартирная плата: На горній катъ станы давали съ наемъ на сиромаси хора, или тамъ свали робѣ-ти. *Л. Д. 1874 р. 125.* Кому-то ся падне жребіе, той прѣвъ влиза да сѣди у сѣграденѣтъ кѣщица съ единъ малъкъ наемъ. *ib. 1873 р. 229.* 2) въ таѣтологическомъ выраженіи: наемъ са наемамъ. *Вс. 30. ср. наѣмна.*

Наѣнкастъ Наѣнкастенъ нар. нарочно: Не правихъ това по оцѣніето си, нѣтъ отъ голѣма погрѣшка, безъ да съмъ помыслилъ нѣкакъ да направѣ това наѣнкастъ. *Х. I, 130.*

Накро нар. ванскоеъ (*серб. накро, нахеро Вук.*): Чіе ѣ она де-войче. Що носитьъ дукать на чело, Що носитьъ перо наacro? *М. 157.*

Нажабурѣ Нажабурчѣ м. св. — устата си, Нажабурѣ са Нажабурчѣ са наберу въ ротъ воды: А ако нѣма топлѣ вода, то можемъ да си нажабурчимъ уста-та съ вода, коя-то е стояла въ стамѣтъ и да ѣ подрѣжимъ въ уста-та, догдѣ-то стане доста топла, пакъ тогава да си плакнемъ уста-та и чистимъ забѣ-ты. *Л. Д. 1873 р. 78.*

Нажаленъ пр. печальный, грустный: Не го убивай! продума та съ нажаленъ гласъ. *Р. 124.* Комисъ пристори ся нажаленъ. *ib. 57.* **Нажалено нар.** Милчу, като не може да скрѣпи съзнитѣ си, тѣнко въз-дѣхна и нажалено ѣ рѣче. *Зк. 202.* А Райнъ нажалѣно гледане прѣзъ прозорецъ. *Р. 23.*

Нажалѣ Нажелѣ м. св. Нажалявамъ м. дж. 1) огорчу, огор-